

د عربی ژبې په پښتو ژبې اثرات (اعیز)

Impacts Of Arabic Language On Pashto Language

ډاکټر حبیب نواز*

فرخنده جیین*

Abstract:

Arabic is an oldest language of the world it belongs to Sami Group. Approximately 422 millions people of the world speak Arabic as a native language. Arabic are the official language of Arab countries and a common language of the Islamic countries. It is the language of religion, science, politics, business and economics. A lot of books have been written in this language and it is biggest evidence that this language is reasonable for the promotion of the common sense of the human being. Arabic is a vast language and it plays an important role in the unity of the Muslim countries. Quran and hadith are available in this language in original shape. Which is valuable for all the Muslims of the world .and that is the main reason that Arabic language and literature have great impacts on Pashto language and literature? For Example

1: Alphabet: 30 alphabets of Arabic language are included in Pashto alphabets.

2: Grammar: Grammar of the two languages has great similarity. Mostly rules and regulations of the Grammar are same in both languages.

3: spoken or routine languages: A lot of Arabic words are used in daily speaking of Pashto language. For example Istimal, saber, Ihsan, shukur, Shefa, Maraz etc.

4: Culture: Arab and Pashtoon are Muslim and both of the nations have a great similarity in their culture, therefore most of the cultural words are same for example Tuaghram,Haram,Halal,Riziq,izat,Ihtiram,walima,Haq Mehr etc

5: Literature: style and thoughts in the field of literature of the both languages are same to a large extant.

keywords:Pashto Language, Literature, Quran, Hadith

عربی ژبه یوه پراخه ژبه ده چې تزدې د پنځه ويستو هپوادونو د خلقو مورنۍ ژبه ده او دا داسلامي هپوادونو ژبه ده .نو ټولو اسلامي هپوادونو دويمه يا دريمه مشترکه ژبه ده .هر مسلمان د عربی نه خه نه واقف دي هم دغه وجه ده چې د عربی ژبې په پښتو ژبه ژور آغبر دي او په دي سبب بي پښتو ژبه احسان منده ده .

* Head Department of Pakistani languages and Culture, NUML Islamabad.

• Lecturer, Department of Pakistani languages and Culture, NUML Islamabad

د عربی ژبې پېڙنگلو: عربی د دوه سوه شپته مېلیونه خلقو ژبه ده په مینځني ختیز کښې د تولو نه زیاته اهمه ژبه ده. عربو هپوادونو سرکاري ژبه ده او د تولو مسلمانانو (مشترکه) مذهبی ژبه ده.

د عربی ژبې تاریخ:

"عربی د سامي ژبونه تعلق لري، دا يو او بد تاریخ لري، د دي د اصل په حقله مقدمينو ژبغا په خو نظریي وړاندي کړي دي ځیني وائي چې اول کس یعرب يا اعراب وو چې په عربی ژبه یې خبرې وکړي نو ځکه د دي ژبې نامه عربی کېښودلي شوه." (1)

ځیني وائي چې عربی په جنت کښې د آدم ژبه وه.

"د حضرت عبدالله بن عباس (رض) نه روایت دي چې جنت کښې د آدم ژبه عربی وه خو چې کله د هغه شجر ممنوعه و خورله نو دا ژبه ترې سلب کړي شوه." (2)

"د عربی ژبې مرتب او واضح تاریخ د جاهليت دور د شپږمي عيسوی پېړۍ نه پېل کېږي." (3)

اول خو عرب ناپوهه وو د تجارت، امارت او دین سره یې هېڅ تعلق نه ساتلو، نو په دا وجه د دوي په لهجو کښې ډېر فرق او اختلاف (كمзорۍ) وو خو په ورو ورو دوي کښې د تجارت او مل ملاپ بېداري پېدا شوه. د جاهليت په دور کښې یې دري نامتو بازارونو عکاظ، مجنة، او ذولمجاز ته تلل پېل کړل. هتلې به ېي تجارت کولو او د شاعرانو ترمېنځه به شعری مقابلي کېدلې هغه یې او رېدلې بل طرف ته هم په دغه شپږمه عيسوی پېړۍ کښې مکې معظمې د عربی ژبې په وحدت کښې او د عربو په بېداري کښې مهم کردار ولوبولو. مکه د امن خائی وو. د هر اړخ نه بالخصوص د هندوستان او یمن نه به تجاري قافلي راتلي او تجارت ټې یې کولو نو د دي سره د دوي په علم کښې پراختیا، په فهم کښې قوت او مال کښې کثرت پېدا شو.

"قرېش یو خوا د مکې سرداران وو، بل خوا د عکاظ د بازار او تجارت مشران وو او بله دا چې دوي به په ژمي اوږي مختلفو سيمو ته سفرونه کول هلتله به ېي د نورو ژبو او لهجو خلقو سره اختلالت کولو. دغه رنګه د دوئ د ژبې به الفاظ کښې خوبوالې او په اسلوبو کښې بلاغت راغې. بیا شاعرانو هم اثار پرې ولیکل تر دي پوري چې قرآن پاک په دا ژبه کښې نازل شو." (4)

اسلام په عربی ژبې دروند اثر وکړو. د دي مقام یې او چو او بیا چې مسلمانان په کومو هپوادونو حکومت کولو د هغو په (نورو) ژبو یې ډېر اثرات وغورخوں په دې کښې پښتو ژبه هم شامله ده. او دغه رنګه عربی ژبه د عالم اسلام یوه سیاسي، علمي او ادبی ژبه جوړه شوي ده." (5)

د عوبی ژبی اهمیت: عربی ژبه د مذهب ، بین العلمی سیاست، اقتصاد ، ادب او مسلمانانو د وروروی او اتحاد په لحاظ سره ډېر اهمیت لري. د مذهب په لحاظ سره دومره اهمه ژبه ده چې الله تعاليٰ د چل دین (قرآن، احادیث او د سنت نبوی د تشهیر دپاره خوبنه کړه۔ الله تعاليٰ په قرآن پاک کښي فرمائي:

"انا انزلنے قرآنًا عربیا لعلکم تعقلون"- (6)

ڇباره: بې شکه مونږ قرآن په عربی ژبه کښي نازل کړو. د دې دپاره چې تاسو پوهه شی.

بل خای الله تعاليٰ فرمائي:

"انا جعلنا قرآنًا عربیا لعلکم تعقلون"- (7)

ڇباره: بې شکه مونږ قرآن پاک په عربی کښي نازل کړې دې دپاره چې تاسو پري پوهه شی.

بل خای فرمائي:

"و کذالک او حینا الیک قرآنًا عربیا"- (8)

ڇباره: او دغه رنګه مونږ تاسو له په عربی ژبه کښي (وحی) نازل کړو .

عربی ژبه کښي یو اسلامي کلتور دې چې نه یوازې مسلمان بلکې غېر مسلم هم تري استفاده کولي شي. بله دا چې عربی ژبه د فلسفې علوم او فنون ادب نه ډکه ژبه ده. دا د اسلامي هپوادونو په مبنخ کښي د ربط یوه مهمه ذريعه ده. دټولو عربو هپوادونو سرکاري ژبه ده او دغه رنګه د ملګرو ملتونو (اقوام متعدده) په رسمي ژبو کښي هم شامله ده. دغه وجهه ده چې دا د نړۍ قامونو ترمبنځه تعلق پیدا کوي.

د پښتو ژبی پېژندګلو:

"د پښتو ژبی شمېره د ختیز په لویو ژبو کښي کېږي"- (9)

دا یوه لرغونې تاریخي ژبه ده. دا د وېدي عصر مشهوري قبيلي (پښت يا پکهت) ته منسوبېږي. د پکهت قبيله د آرياني لس قبيلو له ډلي نه ده چې د رېگ وېد په كتاب کښي يې خو ځایه نوم یاد شوي دې. د "پښت" قبيله د وخت په تېږدو سره د "پښتون" په نامه اوښته او تراوسه پوري په هماګه پخوانۍ نوم ژوندي او موجوده ده. پښتون ملت له لرغونو زمانو خخه د آسياء په زړه يا په بله وېنا د مرکري آسيا په سيمه کښي پروت دې. په اوښ وخت کښي نزدي شل مېلونه نه زيات وګړي په پښتو ژبه خبرې کوي. خود هغوي زيات شمېرد اسلامي فتوحاتو په وخت کښي او تر هغې د مخه له دغې خاورې خخه د هند لوبي خاورې ته ورغلې او هلتله مېشتنه شوي دي". (10)

د پښتو ژبې اهمیت: پښتو ژبه نن سبا په نړۍ، کښې دې اهمیت لري- دا د تولو پښتنو مورنۍ ژبه ده. دا په خپرپښتونخوا، بلوچستان او افغانستان کښې د اووګرونو خلقو ژبه ده. نو په دا لحاظ سره پښتو لاندې اهمیتونه لري:

1 د مختلفو علمونو نه دکه ژبه:

پښتو ژبه یوه لویه ژبه ده چې یو قدیم تاریخ لري دې کښې یوه لویه علمي خزانه محفوظ ده. د الف نه ترد فلسفې او د فلسفې نه ترجید سائنسی علمونه باندي محیطه (خپره) ده دې کښې اسلامي علوم لکه اسلامي تاریخ، قرآن، حدیث، فقه او اسلامي کلتور موجود دي.

پښتو ژبه یو پراخ ادب لري چې پکښې د نشر د جوړښت هر ډول او قاعده لري- په هر موضوع دې لیکل لري. د دې نه علاوه په شاعري کښې د نورو ترقیافته ادبو په شان هر صنف لري. د پښتو ژبې شاعران د نورو ژبود لویو لویو شاعرانو سره په هر لحاظ برابر لري.

2 افرادي قوت:

پښتو ژبه د هغه خلقو ژبه ده چې یو لوئې افرادي قوت لري پښتنه چې د کروړونو شمېره لري دا یو خواري کښ قام دي. د هر کار ترسره کولو استطاعت لري.

3 محل وقوع او سيمه:

د محل وقوع په لحاظ سره د پښتانو سيمه او منطقه دې اهمیت لري. دا د سوئيلی آسياء هغه سيمه ده چې د تجارت په لحاظ سره دې مهمه ده.

د عربی ژبې په پښتو ژبې اغیره:

د عربی ژبه د تولو مسلمانانو مشترکه مذهبی ژبه ده بله دا چې پښتنه د عربو سره دې نزدي پاتې شوي دي- هم دا وجه ده چې د عربی، په پښتو دې آغښز دي. د جوړښت په لحاظ سره د پښتو او عربی، رسم الخط او په خاص توګه حروف تهجي (کارونکې توکې توري) کښې بې دې یووالې ده. پښتو ژبې د عربی ژبې حروفونه خپل کړي دي. چې لاندې بې مختصر ذکر کوئه.

د عربی او پښتو حروف (توري، توکې)

د پښتو توري

د عربی توري

ا	ا
ب	ب
پ	ت
ت	ث
ټ	ج
څ	ح
ځ	څ
ڏ	ڏ

خ	ذ
خ	ر
ح	ز
خ	س
د	ش
ذ	ص
د	ض
ر	ط
د	ظ
ڙ	ع
بد	غ
س	ف
ش	ق
بن	ك
ص	ل
ض	م
ط	ن
ظ	و
ع	ه/ه
غ	ء
ف	ي
ق	(11)ي
ك	
گ	
ل	
م	
ن	
ن	
و	
ه/ه	
ي	
ي	
ي	
ئ	
(12)ئ	

د عربی او پښتو مشترک حروف (توري، توکي):

ط	ا
ظ	ب

ع	ت
غ	ث
ف	ج
ق	ح
ك	خ
ل	د
م	ذ
ن	ر
و	ز
ه/ه	س
ء	ش
ى	ص
ي	ض

د قواعدو په لحاظ سره د عربی، د قواعدو ه پر نومونه، الفاظ او قوانین پښتو ژبه ته راغلي دي. لکه فعل، مفعول، اسم، حرف، مضارف، مضارف الیه، ضمير، مذكر او مونث يا تذکير او تانيث، مبتدا او خبر، داسي نور الفاظ او دهفي مفاهيم هم پښتو ژبي د عربی، نه راهېستي دي.

(ب)

د روز مره ژوند د الفاظ په لحاظ سره:

د عربی ژبي د پښتنو په روزمره په ژبه ه پر آغبر غورخولي دي. موږ د روزانه ژوند په کارونو او نورو عملیاتو کښې ډېر د عربی الفاظ سره د معنې او مفهوم کاروؤ لکه:

پښتو	عربی
=	استعمال
=	غم
وضاحت	وضاحة
=	شرح/تشريح
=	ترجمه
=	مترجم
=	مفهوم
=	احسان
=	شکر
=	مسلم
=	شفا

=	مرض
=	سرطان
=	علاج
=	دوا
=	قانون

(ج) د کلتور / ثقافت په لحاظ سره :

په عربی کښې یو خو اسلامي کلتور پروت دی بل عرب او پښتانه په فطرتي لحاظ سره د کلتور ډېر اړخونه کښې یو شانوالی لري هم دغه وجه د چې د عربی ډېر کلتوري الفاظ د پښتو کلتوري ژبه کښې کله شوي دي لکه:
 (1) د خوراک پحققله الفاظ.

طعام	=	صفا صافي/صاف
مشروب	=	نعمت
حرام	=	بركت
حلال	=	حصول حاصلول
رزق	=	بيعة

(2) د روزمه (ورئني) تګ راګت په وخت په ډېر سيمو کښې د عربی دا الفاظ استعمالیږي.

اسلام عليكم	=	شکر شکريه
وعليكم السلام	=	مشكور
في امان الله	=	احترام
		عزت
		عزة

كرم	=	ممnoon
ممnoon	=	لقاء/ملاقات
لقاء/ملاقات	=	انتظار
انتظار	=	انتظام
انتظام	=	شكایت
شكایت	=	(3) د عهدو او درجو په حقله الفاظ
(3) د عهدو او درجو په حقله الفاظ	=	مالك
مالك	=	صاحب
صاحب	=	ماتحت
ماتحت	=	خادم
خادم	=	حاکم
حاکم	=	امام
امام	=	مفتي
مفتي	=	قاضي
قاضي	=	استاذ
استاذ	=	(4) د امن او فساد د پاره مستخدم الفاظ -
(4) د امن او فساد د پاره مستخدم الفاظ -	=	امن
امن	=	فساد
فساد	=	ظلم
ظلم	=	سلامة
سلامة	=	سلامتي
سلامتي	=	قتل
قتل	=	قاتل
قاتل	=	مقتول
مقتول	=	قصاص
قصاص	=	ديت
ديت	=	مجرم
مجرم	=	جرم
جرم	=	(5) د علم او تعليم په حقله الفا :

=	علم
=	تعليم
=	درس
=	تدريس
=	كتاب
=	قلم
=	استاذ
=	طالب
=	فکر
=	خيال
=	معنی
=	مفهوم

(6) د نکاح او طلاق پحققله الفاظ:

=	نکاح
=	طلاق
=	خلع
=	خپض

(7) د جامو /لباس پحققله الفاظ:

=	لباس
=	احرام
=	برقع
=	حجاب/پردہ
=	کفن

(8) د مذہبی الفاظ استخدام:

=	مذهب
=	دین
=	عقیدہ
=	ایمان
=	مسلم

=	=	مومن
=	=	فاسق وفاجر
=	=	كفر
شفاعة		شفاعة
=	=	دعا
جنت		جنة
=	=	جهنم
قيامة		قيامة
الله		الله
رسول		رسول
صحابي/ أصحابه		صحابي/ أصحابه
قبر		قبر
(9) دشاعری دصنعت دالفاظو استعمال:		
صنعة التعجب		صنعة التعجب
صنعت لف ونشر		صنعة اللف او نشر
صنعت ارسال المثل		صنعة ارسال المثل
صنعت مراعاة النظير		صنغة عاة النظير
صنعت حسن تعليل		صنعة حسن التعليل
صنعت ايهام		صنعة الايهام
حسن مطلع		حسن المطلع
حسن مقطع		حسن المقطع
صنعت جمع		صنعة الجمع
صنعت تنسيق صفات		صنعة تنسيق الصفات
صنعت تقسيم		صنعة التقسيم
صنعت رجوع		صنعة الرجوع
صنعت الخطابه		صنعة المخاطبة
ضائع لفظي		ضائع الفظي
صنعت تلميع		صنعة التلميع
صنعت سجع(13)		صنعة السجع

دغه رنگه د عربی او ادب نور ڏپر الفاظ د معنی او مفهوم په لحاظ سره پښتو ژبی او ادب کښې استعمال شوي دي.

د تپرو موضوعاتونه بسکاره معلومه شوه چې د عربی ژبی د پښتو په ادب او ڪلتور باندي ڏپر لوئ اثر دي. د عربی ژبی د حروف نه تر نشر او نظم پوري په پښتو باندي آغيز غورخولي دي. دا آغېز نه يوازي لفظي دی بلکې معنوي او مفهوموي هم دي.

پایله :

عربی ژبه اول خو زموږ مذهبی ژبه ده په دا کښې د اسلام اصل منابع او مصادر موجود دي، دويم په دا کښې یو مکمل اسلامي ڪلتور په اصل شکل کښې موجود دي. چې مونږ تري نېغه په نېغه مستفيد ڪډي شو. درېمه دا چې عربی ژبه زموږ په ژبه، ڪلتور او ادب باندي په هر لحاظ سره آغېز لري. نو که چرتنه یو پښتون د پښتو ژبی ادب او ڪلتور نه په علمي لحاظ سره خبر وي نو بیا داکس د عربی ژبی نه هم لپه ڏپر خبر دي. او بیا داکس له عربی ژبی زده کول نسبتاً آسان دي.

پښتو یوه غني ژبه ده دا د عربی الفاظ ڏپر په درناوي سره قبولي نو پښتنه اديبان، شاعران، محقiqن او طالبان د عربی ژبی نه په ادب او تعليم کښې په هر لحاظ سره مستفيد ڪډي شي. نو که چا پښتو په علمي لحاظ سره زده کړه نو د دي مطلب دا شو چې مغه د دي نه د عربی، نه خه نه خه واقف دي او ده له به د عربی زده کول نسبتاً آسان وي. او که چا عربی زده کړه نو د دي مطلب دا دي چې مغه د دي نه د پښتو ژبی او ادب په میدان کښې ڏپر نښه او صحیح کار اخستې شي. لنډه دا چې که په دا دواړو ژبو کښې خوک یوه زده کړي نو د بلې ژبی او ادب په افهام او تفہیم او استخدام کښې به ورته ڏیره آسانی وي.

حوالی

- (1) جواد علی، ڈاکٹر، المنفصل فی تاریخ العرب قبل الاسلام، دارالعلم للملایمن بپروت- لبنان، 1980، ص: 564 526.
- (2) یوسفزی، سعد اللہ خان (مولانا) او شرکاء: المنجد (عربی اردو)، مقدمہ د عبدالصمد صارم، دار الشاعت، کراچی، 1975، ص: 10.
- (3) طقوش، محمد اسماعیل: تاریخ الادب، قبل السلام، دارالنفائس، 2009، ص: 108۔
- (4) الزیات، احمد حسن: تاریخ الادب العربي، دارالمعرفہ بپروت - لبنان، 2000، ص: 15، 17۔
- (5) حنا الفاحوری: تاریخ الادب العربي، الطبقة السادسة، منشورات المكتبة البولسية، ص: 22۔
- (6) حنیف خلیل (ڈاکٹر): مختصر تاریخ زبان و ادب (پښتو)، مقتدرہ قومی زبان، 2009، ص: 17۔
- (7) ربنتین، صدیق اللہ: پښتو گرامر، یونیورسٹی بلک اپجنسي خپبر بازار، پېښور، 1994، ص: 10۔
- (8) سورۃ الرعد آیة: 27۔
- (9) سورۃ یوسف، آیة: 2۔
- (10) سورۃ فصلت آیة: 2۔
- (11) صفرر قرپشی: وحدت اللسان، فیض الاسلام پر تہریز پر پس راولپنڈی، 1999، ص: 31-61۔
- (12) خیال بخاری، سید عظیم شاہ: اتالیق پشتون چاپ ځای پر تہریز خبر، پېښور، 1984، ص: 15۔
- (13) خلیل، محمد جاوید: قدردان د شاعرانو رخمن بابا، پښتو اکپلامی، پېښور یونیورسٹی، پېښور، 1998، ص: 22-243۔